

„NAŠ GLAS“ izide vsakega prvega, desetega in dvajsetega v mesecu. Naročnina za celo leto Din 40.—, za pol leta Din 20.—, za četrt leta Din 10.—. — Za inozemstvo je dodati poštino. — Oglasi po ceniku. —

NAŠ GLAS

Uredništvo: Ljubljana, Frančiškanska ulica 6/I. Rokopisi se ne vračajo. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo. — Upravištvo: Ljubljana, Frančiškanska ulica št. 6. Račun poštne hranilnice v Ljubljani št. 11.467.

Osrednje glasilo državnih nameščencev za Slovenijo.

A. Korenini:

Vračunavanje vojaškega službovanja civilnim državnim uslužbencem.

Menda v nobenem pravnem vprašanju ne vlada med državnimi uradniki tolika nejasnost, kakor ravno glede upoštevanja vojaških let pri odmeri pokojnine in za napredovanje v službi. Celo posamezna ministrstva zavzamejo glede tega vprašanja popolnoma različna stališča, kar izpričuje dejstvo, da priznavajo nekatera ministrstva svojim uslužbencem vojaška leta kar administrativnim potom, druga pa načeloma odbijajo prošnje za vštetje teh let dosledno z različnimi motivacijami, ter jih priznavajo šele, ko se je uslužbenec po dolgotrajni, več let trajajoči poti priboril do svoje pravice z razsodbo državnega sveta. Zanimivo je, da ravno finančno ministrstvo administrativnim potom principielno ne priznava vojaških let, to pa najbrž ne toliko zaradi nepoznanja ali napačnega tolmačenja prejšnjih avstro-ogrskih predpisov in zakonov, kakor iz načelnega fiskalnega stališča, ker posledice priznanja vojaških let stanejo državo milijone in milijone dinarjev. To breme si je naprtla država z novim uradničkim zakonom iz leta 1923., ki je dal uslužbencem nekaj več kakor pridobljene pravice. Po tem zakonu se namreč za napredovanje v višjo stopnjo osnovne plače priznava vsa tista državna služba, ki se računa za odmero pokojnine, kamor spada seveda tudi vojaška služba poznejših civilnih uslužbencev, ki je bila po prejšnjih predpisih sicer uštevna za pokojnino, ne pa (z malimi izjemami) za napredovanje v službi.

V nadaljnjem nameram podati vsa zakonska določila, na katerih je osnovana pravica do vštetja vojaške službe v civilno državno službo. Opozarjam pa, da veljajo ta določila le za one kraje izven Srbije in Črne gore, ki so pred prevratom spadali v pravno območje bivše avstrijske zakonodaje.

Po zakonu o vojaški oskrbi c. kr. vojske, voj. mornarice in domobranstva od 27. decembra 1875 (drž. zak. št. 158 leta 1875), ki je veljal samo za vojaške pokojnine bivših aktivnih vojakov, se je bivšim vojakom vračevalo v pokojnino vse službovanje v miru, kakor tudi v vojni. Za aktivno službovanje se je smatral tudi odslužen kadroski rok. (§§ 8, lit. a in 77.). Določila tega zakona glede vračunavanja vojnih let so pa bila na podlagi cesarskega ukaza od 6. junija 1915 spremenjena z uredbo bivšega avstr. ministrstva od 10. decembra 1915 (drž. zak. št. 361/362 ex 1915). Po teh določilih se osebam, ki so med svetovno vojno več let aktivno službovale, pri odmeri pokojnine prišteje za vsako koledarsko leto po eno vojno leto, pod pogojem: a) če so bile v vsakem koledarskem letu najmanj 3 mesece v aktivni službi, b) ako so se ne glede na dobo službovanja dejansko udeležile bojev ali c) bile pred sovražnikom ranjene ali d) postale vsled vojnih naporov, torej tudi n. pr. zaradi epidemskih bolezni, nesposobne za službo. N. pr.: Nekdo je služil med vojno od 15. oktobra 1915 do 4. aprila 1917. Torej se mu štejejo v pokojnino poleg vse te dobe v izmeri 1 leta 5 mesecev in 19 dni še 2 leti (eno leto odpade na koledarsko leto 1916., drugo na koledarsko leto 1917., ker je bil v tem letu več kakor 3 mesece v aktivni službi. Za 1. 1915. se mu pa ne more prišteti še eno »vojno« leto, ker v tem letu ni služil 3 mesece).

Osebam, ki so prestopile iz vojaške v civilno državno službo (to so:

častniki in podčastniki in sl.), se je vštelo pri odmeri penzije vse ono vojaško službovanje, ki je bilo vračunljivo po že citiranem zakonu o vojaški oskrbi. Neposrednost prestopa iz vojaške v civilno službo, ki je bila pogoj vračunavanju vojaške službe, pa ni bila prekinjena z uvrstitvijo v neaktivno rezervo, ki je trajala po obrambnem zakonu iz leta 1868. sedem let ter je bila pozneje podaljšana na 12 let. To je bilo urejeno z naredbo bivšega avstr.-ogr. fin. ministrstva z dne 26. februarja 1878, št. 1183 (naredbenik št. 3 ex 1878) ter za enoletne prostovoljce še posebej z dekretom fin. min. od 7. febr. 1892, št. 4847. Tako je bilo torej pravno stanje pred uveljavitvijo novega uradniškega zakona iz leta 1923.

Novi uradniški zakon pa že prej pridobljenih pravic ne odvzema, ampak jih izrecno priznava. Vsled tega imajo vsi oni civilni uslužbenci bivši vojaki, ki so vstopili v državno službo pred veljavnostjo tega zakona, pod gornjimi pogoji pravico do vštetja vojaške službe za pokojnino in za napredovanje v višjo stopnjo osnovne plače s to edino omejitvijo, da se šteje za napredovanje samo **efektivno** trajanje vojaške službe. Tako se po uradniškem zakonu ne morejo všteti pogodna, takozvana »vojna« leta (o katerih smo prej govorili) udeležencem svetovne vojne, ker pač niso »efektivno« odslužena. Po »zakonu o pridobitvi pravice do osebne pokojnine itd.« z dne 1. marca 1919 pa se štejejo vojaška leta v pokojninsko osnovo šele po desetih, v državni službi **efektivno prebitih letih**. Za napredovanje v višjo skupino položajne plače vojaška leta ne pridejo v poštev.

Kar se pa tiče **kadroskega roka**, se priznava ta samo onim uslužbencem, ki so vstopili v civilno državno službo pred 6. sept. 1919, to je pred dnem, ko je bil bivši srbski vojni zakon razširjen na vso kraljevino, in ki so ta rok pred tem dnevom tudi že popolnoma odslužili. Kdor pa je odslužil svoj kadroski rok šele po tem dnevu, se mu ta del vojaške službe ne šteje v pokojnino, aakoravno je vstopil v civilno državno službo že pred 6. sept. 1919. (Odločba drž. sveta br. 47.801 od 21. in 22. dec. 1925 in odločba br. 34.304 od 3. nov. 1928). **Pakokadrosko** službovanje pa se priznava vsem onim, ki so služili pri vojaki pred 1. sept. 1923 in ki so bili prevedeni po novem uradniškem zakonu.

Nekatera ministrstva odbijajo kadroski rok, ravna se strogo po pojasnilu »ministrstva vojske in mornarice Dj. br. 16.419 od 19. julija 1926 (Služb. voj. list br. 31, str. 1926 za leto 1926.), ki se glasi v točki 2. v originalu:

»Činovnicima i ostalim drž. službenicima gradj. reda, bilo na službi kod vojske ili drugih ministarstva i ostalih drž. nadležstava, prema čl. 137. zakona o činovnicima i ostalim drž. službenicima gradj. reda, računaće se kao služba u kadru ovaj rok, koji mu je stvarno u doba regrutovanja pripadao, t. j. onima, koji su u doba regrutovanja imali prava na djački rok, odbijajući se 14 meseci, a svima ostalima 18 meseci. Ovakvo će se računati bez obzira svima, bilo da su svoj rok u kadru odslužili i bez obzira, koliko su služili, bilo da su ma sa kojih razloga bili oslobođeni od služenja u kadru.«

To pojasnilo se zamore pravilno uporabljati samo za one, ki so služili

v vojski kraljevine SHS, ne pa tudi za one, ki so službovali v avstro-ogrski armadi, v kateri je znašal kadroski rok različno, tako n. pr. za enoletnike 12 mesecev, za pehoto pa 3 leta. Pravilno bi se moralo torej odbiti na račun kadroskega roka 12 mesecev, oziroma 3 leta.

Pravica do priznanja vojaških let pa ne ugasne, aakoravno je uslužb. ob splošni prevedbi ni uveljavil. Uveljaviti bi bil pa uslužbenec moral to pravico do vštetja odsluženi vojaških let na ta način, da bi jih bil pred prevedbo prijavil, z listinami zadostno izpričal in prosil za vštetje te dobe v skupno vračunljivo dobo državne službe. Če mu pa kljub prijavi oziroma prošnji ta leta administrativno že ob prevedbi oziroma kasneje niso bila všteta, bi bil pa moral nastopiti tožbeno pot in v predpisanem roku vložiti proti ministrskemu rešenju tožbo na državni svet. Zamuditev tega tožbenega roka bi pa po splošnih pravnih načelih, da je v **upravnem** drž. poslovanju vsekdar še vedno mogoča naknadna **remedura**, če ga za to dani

upoštevanja vredni razlogi (kakor n. pr. nepoučenost stranke), ne mogla imeti za posledico, da drž. uslužbenec definitivno izgubi pravico do vštetja vojaških let, ki so se v popolnoma sličnih slučajih priznavala.

Na to stališče se je postavil tudi državni svet ter je že marsikatero ministrsko rešenje razveljavil s sledečim pravnim utemeljevanjem:

»Akoravno je postalo rešenje o razvrstitvi izvršno, tožitelju ni ugasnila pravica do priznanja te dobe. Nasprotno v takih slučajih ima tožitelj pravico, da se mu ta doba vračuna in pogreška popravi ali ob priliki reguliranja pokojnine ali za časa službovanja samega, če za to prinese dokaze.

Država oziroma ministrstvo je dolžno, da vodi po službeni dolžnosti točno evidenco službenih podatkov vseh uslužbencev. Ako pa je nastala kaka pogreška na škodo uslužbenca, ima država, ker je za to v neki meri tudi sama kriva, moralno dolžnost in pravno obvezo, da to nepravilnost popravi.«

Rajko Šetina:

Potni in selitveni stroški po novi uredbi.

V »Službenih Novinah« od 29. decembra 1928, br. 304 je objavljena uredba D. R. br. 150.000 o povračilu potnih stroškov državnim uslužbencem. Ta uredba je bila razglašena v »Uradnem listu« od 26. januarja 1929, št. 9. Vsi državni nameščenci naj to uredbo dobro proučijo, da jim bo mogoče sestavljati pravilne potne račune, kar bo imelo za posledico, da se bo adjustiranje računov vršilo naglo in brez nepotrebnih pisarij.

Ta uredba se razlikuje od prejšnje 1. glede **dnevnice**. Te so nekaj večje od dosedanjih; čas za izmero cele in polovične dnevnice je isti kakor doslej, novo pa je določilo, da se za potovanje, ki je trajalo manj kakor 6 ur, dnevnic sploh ne priznava. V čas za odmero dnevnice se šteje tudi pol ure pred odhodom in pol ure po odhodu vlaka ali parnika.

Dnevnic se plačuje v polnem znesku le tedaj, če uslužbenec potuje izven političnega okraja svojega stalnega bivališča iz enega kraja v drugega in se ne zadrži v nobenem kraju delj nego 15 dni; sicer mu pripada za nadaljnjih 15 dni dnevnic znižana za 25%, za ostali čas (t. j. po 30 dneh) pa dnevnic znižana za 50%.

Za službena potovanja izven stalnega službenega kraja, toda še v mejah istega političnega sreza, pripada državnim uslužbencem le **polovica** polne dnevnice.

2. **Kilometrini** se je znižala od dosedanjih 6 Din od kilometra na 4. Din od kilometra za uradnike, za zvičeničnike in služitelje pa od dosedanjih 4 Din na 3 Din za vsak kilometer (pot tja in nazaj).

Kilometrini ne pristojajo uslužbencem za ona potovanja, ki se morajo vršiti po naravi posla, npr. potovanja zaradi opravljanja merskih del itd. (v obče vsa terenska dela), kar je zlasti važno za državne inženirje in geometre.

3. Za **potovanja z železnico** pripada prvi razred le uradnikom 1., 2., 3., 4. in 5. skupine prve kategorije; vsem ostalim uradnikom drugi razred; zvičeničnikom in služiteljem pristojajo tretji razred. (Po stari uredbi je pristojal prvi razred tudi uradnikom druge kategorije 1. in 2. skupine).

4. Važen je člen 15., ki med drugim pravi, da se priznavajo **dovoznine** le za one kraje, kjer obstoje prevozna sredstva v take namene. Oddelek za

državno računovodstvo tukajšnje finančne direkcije se je obrnil na velikega župana s prošnjo, da mu spo-roči vse postaje in kraje, kjer so vozna sredstva na razpolago. Čim bo zadeva zrela, se bo imenik takih krajev takoj priobčil v »Našem Glasu«. Splošna tarifa za dovoz se je znižala od 30 Din, odnosno 60 Din na 20 Din, odnosno 30 Din.

5. Povsem na novo je urejeno povračilo stroškov za **selitev**.

Pri teh selitvenih potovanjih so namreč povračila za vkladanje in prevoz pohištva premeščenega uslužbenca, za nakladanje, za prtljago nosača in fujakerja odslej dalje **pavšalirana**. Višina priznanih stroškov se ravna po činu in po družinskem stanju uslužbenca in po razdalji premestitve.

Važno je tudi določilo, da državnemu uslužbencu ne pristojajo povračila selitvenih stroškov, če je premeščen na **prošnjo**; premestitev po natečaju je smatrati v tem primeru za premestitev na prošnjo.

Novo je določilo v členu 36., da se mora vsakemu potnemu računu priložiti nalog za službeno potovanje v originalu ali v overovljenem prepisu, na kar so se vse finančne uprave opozorile že s posebno okrožnico.

Na račun potnih stroškov more državni uslužbenec vzeti predplačilo (predujem) do dveh tretjin za službeno potovanje predvidene vsote. V tem slučaju mora položiti pravičen račun v teku 30 dni po izvršenem potovanju, sicer se mu mora izplačani predjem odtegniti od prve prihodnje plače.

V splošnem torej ta nova uredba ni prinesla državnim nameščencem pričakovanega izboljšanja za službena potovanja, pač pa očitno poslabšanje. Osebito velja to za slučaj premestitve, ki pomenja dostikrat za državnega uslužbenca naravnost gmotno katastrofo.

V podkrepitev gornje trditve naj služita sledeča primera:

1. Uradnik II./1. ki potuje po službenih opravkih iz Ljubljane v Št. Lenart v Slovenskih gorah, kjer se za drži dva dni, je dobil po dosedaj veljavni uredbi D. R. br. 96.000 na potnih stroških 588.75 Din medtem, ko se mu po novo uveljavljeni uredbi D. R. br. 150.000/28 prizna le znesek 551 Din.

2. Uradnik II./4., oženjen, z enim otrokom, ki je bil po službeni potrebi premeščen iz Gornjega grada v Litijo, je dobil po stari uredbi 3680/60 Din, dočim mu nova uredba prizna le dosti nižjo pavšalno vsoto 2144 Din, t. j.

Milan Paternoster:

K stanovanjskemu zakonu.

Kakor posnamemo iz raznih beograjskih in zagrebških dnevnikov, st v ministristvu socialne politike v Beogradu še niso edini, ali naj se dá polna prostost v razpolaganju s stanovanji, ali pa naj se še nadalje zaščitijo ekonomično slabši sloji, kot so to danes vsi državni nameščenci, invalidi in uradniške in invalidske vdove.

Zanimivo je tudi poročilo zagrebških listov o zborovanju hišnih posestnikov, na katerem so ti zagrozili z bojkotom vsem zagrebškim listom in z ustanovitvijo lastnega glasila, če bodo dnevniki še nadalje pisali v prilog najemnikov.

Iz te geste hišnih posestnikov se dá pač najodločneje izvajati, kako potrebna je še nadaljnja zaščita vseh onih, katerim država iz raznih ozirov ne more še dati takih prejemkov, da bi zmogli take najemnine, kakršne nameravajo zahtevati hišni lastniki v slučaju, da se vsa zaščita popolnoma ukine.

Še na eno dejstvo moramo opozoriti merodajne faktorje v ministristvu socialne politike. Kakor je znano vlada v Avstriji še popolna stanovanjska zaščita, tako da se tamošnjim hišnim posestnikom hiše sploh ne obrestujejo. Znani so primeri, ko je ostalo posestniku večnadstropne palače na Ringu na Dunaju, po obračunu plačan njegov najemnin, le par šilingov na leto v osebno uporabo.

Posledica tega je, da so tisti državni nameščenci, ki so se izselili iz Jugoslavije v Avstrijo, prestopili v ondotno državno službo in si pridržali svoja posestva v Jugoslaviji, danes v

vsoto, ki iz daleka ne krije fiktivnih selitvenih stroškov.

Nujna je torej potreba, da se uredba prerevidira in določi vsote, ki bodo odgovarjale vsaj prilično sedanjim draginjskim razmeram.

primeru z onimi, ki so se po prevratu vrnili iz avstrijskih nemških pokrajin v svojo domovino, trikrat na boljšem.

Prvič stanujejo v Avstriji skoro zastonj (stanovanje 3 sob stane kvečjemu 200 Din mesečno), drugič imajo dvakrat tako visoke prejemke, kakor njihovi kolegi — patrijoti, ki so se vrnili v domovino, in tretjič se obrestujejo njihova posestva v Jugoslaviji najmanj z 8% do 10%.

Kaki reveži so proti tem oni naši državni nameščenci, ki so se vrnili po vojni in stavili svoje sile domovini na razpolago, a imajo realitete v Avstrijski republiki, si pa vsakdo lahko izračuna sam!

Prvič imajo za polovico manj plače kakor njihovi kolegi v Avstriji, drugič morajo plačevati horendne najemnine in tretjič jim nosijo njihova posestva v Avstriji v najugodnejšem slučaju le par šilingov na leto.

Zakaj pa ne prodajo teh svojih realitet, bi utegnili marsikdo vprašati? Odgovor je enostaven: vsled neznanjih najemnin se hiše sploh ne obrestujejo in radi tega tudi ne nalaga nikdo več v Avstriji svojega premoženja v realitete. Niti posojil se tam ne dobi na hiše.

Tu bi bila torej za merodajne faktorje v ministristvu za socialno politiko prav hvaležna naloga, vnesti v novi stanovanjski zakon primerne retorijske določbe, ki bi napravile konec tej velikii krivici, ki se godi na ta način državnim nameščencem-repatriirancem, ki imajo to veliko srečo (?), da so lastniki hiš v Avstrijski republiki.

ALI SO DRŽ. USLUŽBENCI DOLŽNI VRNITI DRŽAVI PREJEMKE, KI SO JIH PREJELI NA PODLAGI NAKNADNO RAZVELJAVLJENIH UKAZOV OZIR. REŠENJ?

Niso redki slučajji, da se naknadno razveljavijo ukazi ali rešenja o postavitvi ali napredovanju državnih uslužbencev, ker se (časih šele po preteku več let) izkaže, da ta ali oni uslužbenec ni imel vseh zakonskih pogojev za sprejem v državno službo oziroma za napredovanje. Do sedaj so morali uslužbenci vračati državi vse prejemke, ki so jih sicer neopravičeno, toda v dobri veri prejeli do razveljavljenja na zakonskih predpisih neosnovanih ukazov ali rešenj. Tako postopanje je bilo usodepolno za marsikaterega uslužbenca.

Glavna kontrola pa je na obči seji dne 12. februarja 1929, br. 13.801 odločila: »da državni uslužbenci niso dolžni vračati državi blagajni na podlagi naknadno razveljavljenih ukazov

ali rešenj o njih postavljenju prežete službene prejemke, ker so za časa, dokler je bila odločba o njih postavljenju še v veljavi, vršili službo. Isto velja tudi za prejemke, prežete na podlagi odločb o napredovanju.«

To odločbo je dostavila glavna kontrola vsem krajevnim kontrolam z naročilom, da takoj prenehajo z izterjavanjem takih prejemkov od prizadetih uslužbencev, odrejenim na temelju že izdanih odredb glavne kontrole.

Pozdravljamo to odločbo kot velik korak k pravni ureditvi državne uprave iz vidika pravne sigurnosti kakor tudi iz socialno-humanega stališča.

Iz cit. odločbe pa ni razvidno, ali velja samo za napredovanja po skupinah položajne plače ali tudi za napredovanje v višjo stopnjo osnovne plače. N. pr.: Nekemu uslužbencu se na podlagi napačnega vračunavanja prejšnje službene dobe prizna višja stopnja osnovne plače nego bi mu si-

cer šla. Naknadno se rešenje o priznanju službene dobe razveljavi. Ali naj uslužbenec v tem slučaju vrača državi prejemke ali ne? Bilo bi prav umestno, da glavna kontrola tudi za ta slučaj analogno odloči. K.

PREJEMKI SREDNJEŠOLSKIH PROFESORJEV.

Poslednji osnutek zakona o srednjih šolah vsebuje baže tudi važne določbe o službenem položaju in plačah učnega osebja. Uvedeno je načelo obveznega časovnega napredovanja po skupinah položajne plače. Napredovalo bi se vsako četrto leto, tako da profesor, ki prične v 8. skupini, dospel v dvajset letih v skupino 4. a), katera se kot vmesna skupina nanovo vrine med dosedanja četrto in tretjo skupino. Suplenti bi bili uvrščeni v 9. skupino. Če položaj strokovni izpit, po stanje po dovršenem 3letnem roku profesorji. Pravica do upokojitve s polnimi prejemki se pridobi po 30 letih. — Glede števila tedenskih obveznih ur poučevanja načrt se ni zavzel končnega stališča. Na poedinega profesorja bi odpadlo povprečno 18 tedenskih ur. Nadure se v splošnem odpravijo oziroma omeje, če bi se pa v potrebi uvedle, se ne bodo honorirale posebej. Razen običajnih prejemkov po uradniškem zakonu naj bi prejemali srednješolski nastavniki še posebne doklade. Te znašajo za suplente mesečno po 200 Din, za profesorje 8., 7. in 6. skupine po 600 Din, za 5. in 4. skupino po 1000 Din, za 4. a) in 3. skupino po 1500 Din.

Za strokovne učitelje srednjih šol, ki po 8 službenih letih pridejo že v II/2, po 15 letih službe pa v I. kategorijo, so odrejene mesečne doklade po 200, 400, 600 in 800 Din.

Načrt predvideva uvedbo šolnine po 100, 200 in 300 Din, katere se pa pridni in nepremožni dijaki oproste.

Za učno osebje znači omenjeni zakonski osnutek znatno izboljšanje materialnega položaja. Čisto nova je uvedba razmeroma precej znatnih doklad, zelo važno je obligatorično časovno napredovanje, pa tudi določitev 30letnega roka za doseg 100% pokojnine je pomembna pridobitev. Želeti bi bilo, da se načrt dejansko tudi izpremeni v zakon, ker so listi objavili zadnje dni demanti, češ, da opisani projekt še ni definitivno odobren.

Samo predsodek je, če kdo misli, da iz rži ni kave. V tisočeri rodinah uživajo Žiko brez primesi znate kave v popolno zadovoljnost. Seveda je pa treba pri nakupu paziti izrecno na ime »Žika«, ki je zakonito zavarovano.

Obleke kemično čisti, barva, plisira in lika tovarna J. O. S. REICH.

Vsem rodbinam priporočamo našo KOLINSKO CIKORIJO izvrsten pridelek za kavo.



Schmolli-ova pasta že 50 let najboljša krema za čevlje

Vestnik.

Iz uredništva. Po sklepu odbora Zveze z dne 7. t. m. je prevzel uredništvo »Našega Glasa« z današnjo številko g. d. r. Karl Dobida.

Novi naslov uredništva našega glasila za vse dopise in pošiljke, namenjene uredniku, je odslej: Ljubljana, Frančiškanska ulica 6/I.

Našim dopisnikom. Vse gg. tovariše, ki pošiljajo našemu listu dopise, vljudno prosimo, da se vselej ravna po tehle navodilih. 1. Pišite dopise samo na eno stran papirja! 2. Pišite s črnilom, še bolje na stroj! 3. Pišite čitljivo, ne pretesno in ne na barvast papir! 4. Avtorje strokovnih člankov in razprav prosimo, naj se podpisujejo s polnim imenom. To daje članku pravo tehtnost in vrednost. 5. Aktualnost je najvažnejša stvar pri pisanju listu. Zato ne odlašajte, češ, vsaj je še čas! Naš list že itak redko izhaja, če bi prinašal zastarele, že povsod objavljene vesti, kdo ga bo pa čital?! 6. Spomnite se, kadar vzamete pero v roko, na predpise tiskovnega zakona. Zato stran z osebnostmi, proč z jalo, zgolj negativno kritiko! V današnjih resnih časih, ko se naša državna uprava vseskozi reformira in se skušajo celiti rane desetletnega bratomornega kaosa, potrebujemo pozitivnega dela, resnih in tehničnih svetov za izboljšanje uprave. Kje naj najde vlada boljših, sposobnejših in poštenjvalnejših sodelavcev in strokovnih svetovalcev, če ne med uradnim, ki je steber države? Zato vsi na delo!

Poslovne ure v tajništvu Zveze. Radi izpremenjenih poslovnih ur v državnih uradih posluje tajništvo Zveze do nadaljnjega v Frančiškanski ulici 6/I. dnevno od 18. do 20. ure. Izvzete so sobote, prazniki in nedelje. Štev. telefona 3473.

Plenarna seja uprave glavnega saveza se vrši na inicijativo zveze 23. in 24. t. m. v Beogradu. Dnevni red: Razprava o sedanjem položaju državnih uslužbencev in izmenjava misli o

Fr. Gabor:

Ptičja zgodba.

Ne mislite, da sem si kar izmislil vse to. Zgodba, ki se je dogodila zgodaj v prvi pomladi, ko se je pomlajal in prerajal ves svet in se je zdelo, da se tudi v ljudeh budijo čustva prej ne poznane dobrote in ljubezni do vsega stvarstva, je resnična. Resnična od kraja do konca.

Kakor vsako leto, no, so se tudi tisto pomlad o sv. Gregorju ženili ptiči. Brez boja in tekmovanja ni šlo. Za lepo škinkavko sta se poganjala dva samca. Eden, na videz močnejši, je bil sila bojevit star samec, drugi pa je bil najbrž šele letošnji mladič, odet v krasno svatovsko obleko. Poganjala sta se nekaj časa in borila, končno pa je zmagal močnejši. Tekmeec se je moral umakniti. To ga menda ni zadelo posebno globoko v vroče srčce, ker je že drugi dan veselo pel in si kmalu drugod poiskal družico. Nista se dolgo zletavala od drevesa do drevesa, pa sta že našla primeren prostorček in pričelaznašati gnezdo.

Zapazil je pa to stari tekmeec in začel preganjati mladi par.

Čudno se mi je zdelo, da se sovrastvo še ni pleglo in da jeza še ni ugasnila. Menda so gnezdili preblizu skupaj, zato je močnejši toliko časa nadlegoval mlajša dva, dokler nista odnehala. Zapustila sta izbrano drevo in že začeto delo. Preselila sta se na jablano, komaj za lučaj oddaljeno od hiše. Pregnanca sta tu pričela znova graditi gnezdo. Med nabiranjem gradiva sta odnašala tudi koščke prediva in bombaževine, ki smo jih otroci potaknili zanja po grmovju. Samec je večkrat zletel na vrh drevesa in opazoval okolico. S pritajenim »esi esi« je opozoril družico, če se mu je zdelo, da grozi nevarnost. Samica se je na klic stisnila k tlom in popolnoma mirno obtičala na mestu, dokler ji ni zvedrim »čink čink« naznanil, da je nevarnost prešla. Tako sta znašala, gradila in spletala gnezdo, ki je bilo že do polovice zgrajeno. Samica se je že vrtila v vdolbini in uravnala ležišče. Videti je bilo, da bo šlo vse po sreči.

Pa ni šlo. Pojavil se je nov sovrastnik. Brglez je slučajno priletel na jablano in napravil par plezalnih vaj tudi po veji, kjer je čepelo napol dokončano gnezdo. Porabil je priliko in pričel ruvati iz gnezda kosmiče prediva. Ščinkovka je v strahu frfotala okrog roparja, ki je urno nabral nakradenega blaga v kljun in odletel. Ni trajalo dolgo, pa se je vrnil s hudobnim namenom, da poruši s trudom in skrbjo komaj zgrajeni domek. Pa mu ni uspelo. Zviška se je zaletel vanj škinkavec in ga pogumno napadel. Boj je bil, kar se tiče moči, neenak, vendar je odločil pogum. Srdito se je zaganjal škinkavec v sovražnika, ki je na vse zadnje le moral odnehati in odleteti.

Parček se je znova lotil dela. Končno je bilo dograjeno gnezdo. Par dni nato je samica že valila jajčka. Mirno in dostojanstveno je čepela v gnezdu. Ni z glavico ni zganila, da ne bi opozorila nase kakšnega sovražnika. Družica pa je vzletaval vrh drevesa in veselo in glasno prepeval ali pa je sedel bliže h gnezdu in s poluglasno

pesemco zabaval družico. Kadar je odletel po hrano, se ni mudil nikdar daleč od drevesa, pa še tisti čas se ji je potihem oglašal v znak, da čuva nad njo.

Izvalili so se mladiči. Pričelo se je novo delo. Od jutra do večera sta stara dva letala in neutrudno donášala hrane peterim kljunčkom, ki so zevali venomer. Nikdar ni bilo dovolj, nikdar preveč. V tistih dneh je samec utihnil. V skrbi za zarod mu je grlo onemelo. Le časih v mraku, ko je samec že zagrnila mladiče pod gorke peruti, se je oglašil s kratko popevčico.

Usojeno pa jima ni bilo, da bi doživela popolno srečo in odgojila zarod. Ko sem v jutro čez nekaj dni pogledal, kaj dela družica, je bilo gnezdo razdrto, pohojeno, s tal pa je negodne mladiče hiral in tlačil v žep hudobni sosedov hlapec.

Obupno je obletaval samec kraj nesreče in žalosten čvkal na hudo bijo. Samice ni bilo čuti. Najbrže je rokomavh pobil tudi njo...

delu v bodočnosti. Kot delegata se te seje za našo Zvezo udeležita njen načelnik g. dr. Josip Ferjančič in načelnikov namestnik g. Maks Liljeg.

Pristop novih organizacij k Zvezi. 1. februarja t. l. sta pristopili k Zvezi »Društvo pisarniških oficijantov, oficijantinj, pomočnikov in pomočnic za Slovenijo« s 44 člani in »Društvo državnih policijskih nameščencev in upokojencev mariborske oblasti v Mariboru« z 201 članom. S 1. marcem t. l. pa je prijavilo svoj pristop »Društvo državnih policijskih nameščencev in upokojencev v Ljubljani« z 200 člani. Dokaz, da se stanovska zavest med državnimi uslužbenci vedno bolj širi. Kakor čujemo, se pripravlja za pristop tudi še neka druga večja organizacija.

Seje načelstvenega odseka Zveze. Radi ekspeditivnejšega poslovanja in načelne odobritve pomembnejših vprašanj se vršijo vsako sredo od 18. ure dalje seje načelstvenega odseka. Člani tega odseka so načelnik, oba namestnika načelnikova, tajnik, urednik glasila in predstavnik Oblastne organizacije ppt. uslužbencev. Lokal: pisarna Zveze.

Kaj dela Zveza?

Uradne ure v državnih uradih. 14. februarja t. l. je Zveza poslala Glavnemu savezu in vsem pokrajinskim zvezam spomenico za zopetno uvedbo nedeljenih uradnih ur pri administrativnih državnih uradih. Spomenica je bila utemeljena za nastopni točkami: 1. interes naroda, 2. interes države, 3. efekt in ekonomija dela ter 4. življenske razmere uslužbencev, posebno še zaradi stanovanjske bede, ki sili uslužbenca, da stanujejo čisto daleč izven sedišča urada.

Stanovanjsko vprašanje in akcija Zveze. Zveza je že 7. februarja t. l. opozorila Glavni savez na neobhodno potrebo podaljšanja stanovanjskega zakona preko 1. maja t. l. Zlasti je naglasila v svoji opozoritvi na žalostno dejstvo, da je bilo za mesec maj t. l. samo v Ljubljani odpovedanih okoli 500 stanovanj in da so te odpovedi zadele po večini državne nameščence. V svoji predstavi se je sklicevala na češkoslovaško republiko, ki je ohranila s posebnim zakonom stanovanjsko zaščito za državne uradnike, invalide itd. do 31. oktobra t. l. Slično obsežnejšo spomenico je Zveza predložila 6. marca t. l. ministru socialne politike g. dr. Mat. Drinkoviču, prepis te predstave pa s prošnjo, da se zavzame za interese državnih nameščencev v ministrskem svetu, ministru g. dr. A. Korošcu.

Stanovanjska zaščita. Društvo stanovanjskih najemnikov v Mariboru je sklicalo za 17. marec t. l. v Celje sestanek zastopnikov vseh strok. organizacij radi posvetovanja in sklepanja glede podaljšanja stanov. zakona in stanovanjske zaštite. O poslednjem sestanku bomo poročali.

Nova uredba o povračilu potnih stroškov. Dne 11. marca t. l. je Zveza opozorila Glavni savez na neobhodno potrebo revizije nove uredbe o povračilu potnih stroškov državnim nameščencem s posebnim ozirom na ki-

lometrino ter na dovoznino. Prav tako smo priporočali Glavnemu savezu, naj skuša izposlovati črtanje 2. in 3. odstavka čl. 6. ter točke v) v členu 5. uredbe. (Glej tudi članek o tem vprašanju v današnjem listu)

Upokojenci in polovična vožnja na drž. železnicah. Na podlagi sklepa občnega zbora z dne 20. jan. t. l. je Zveza predložila 14. febr. t. l. ministru za promet g. dr. A. Korošcu utemeljeno in obširno spomenico za priznanje trajnega 50% popusta vožnje ne cene na drž. železnicah in parobrodih. Isto prošnjo je razširila tudi na pogodbeno poštarje in poštne sl. ki po doslej veljavem pravilniku niso imeli nobenih olajšav. Prepis spomenice je bil hkratu poslan Glavnemu savezu in vsem pokraj. zvezam s prošnjo za analogni postopek.

Učitelstvo 1. marca t. l. brez plače. Ker je kredit za osebne prejemke osnovnošolskih učiteljev bržčas izčrpan, je ostalo mnogo učiteljev 1. t. m. brez osebnih prejemkov. Zveza se je 11. t. m. obrnila na Glavni savez z brzojavno prošnjo, da izposluje od finančnega ministra pooblaščenca za »privremeno« izplačilo po čl. 131. zak. o drž. računovodstvu.

Prevedba učiteljev — kronskih upokojencev na dinarske pokojnine. Ker se učitelji — kronski upokojenci še vedno ne prevajajo pravilno na dinarske pokojnine (dopolnilni zakon o narodnih šolah z dne 23. julija 1919), je Zveza ponovno prosila Glavni savez za izposlovanje načelnega tolmačenja čl. 2. uredbe D. R. br. 88.808/27. O uspehu intervencije bomo poročali.

Beda tobačnih upokojencev. Na prošnjo »Društva upokojenk in upokojencev državnih monopolov v Ljubljani« je Zveza predložila g. finančnemu ministru, upravi državnih monopolov, ministrskemu predsedniku, g. ministru dr. Ant. Korošcu in Glavnemu savezu obširno spomenico, v kateri slika bedni položaj teh upokojencev ter prosi za primerno zvišanje njihovih prejemkov. Zveza se je za to stroko upokojencev že ponovno angažirala, dosedaj — žal — brez željenega uspeha.

Razne vesti.

Osebna vest. Upokojen je na lastno prošnjo dvorni svetnik pri tuk. finančni direkciji g. Fran Bonač. Služboval je dolgo vrsto let na Dunaju, naposled pri fin. ministru. Od konca leta 1919. je služil pri ljubljanski delegaciji kot delegatov namestnik. G. dvorni svetnik je bil uradnik stare, preizkušene šole, vesten do skrajnosti, odlično kvalificiran in vzgledno marljiv. Na videz strog predstojnik, je bil uvideven, skrupulozno pravičen in je ob vsaki priliki zastavil ves svoj vpliv za interese uslužbencev. Z g. Bonačem zapuščala fin. upravo vzor idealnega, državni zvestega uradnika, uslužbenca pa izgube v njem zares naklonjenega šefa.

Zasluzeno priznanje. Redni profesor in dekan tehniške fakultete ljubljanske univerze, g. inž. Viktor Gostiša, priznani rudarski strokovnjak, je imenovan za generalnega ravnatelja rudnikov v ministru za šume in rudnike. Priznanje šodličnemu znan-

stveniku je obenem tudi v zadoščenje naši mladi univerzi.

Lepa starost. Po časopisnih poročilih je najstarejši učitelj v Sloveniji g. Franc Kranjc. Sivolas upokojenec, ki je bil rojen leta 1837. v Novi Cerkvi pri Celju, živi čil in zdrav, in za svojo častljivo starost še prav živahen, v Mariboru. Pred upokojitvijo je nazadnje služboval v Velenju. Vzgojitelju, ki se že bliža 100letnici, želimo, da preživi še dolgo vrsto srečnih in zdravih let.

Zaščita najemnikov podaljšana? Zatrjujejo, da vlada ne namerava dopustiti, da se popolnoma ukine stanovanjska zaščita. Baje izide še pred 1. majem, ko nastopi popolna svoboda v razpolaganju s stanovanji in v do- ločevanju najemnin, nov zakon, s katerim bi se uredila tudi še za naprej zaščita najemnikov, ki pripadajo najsiromašnejšim slojem. Zaščiteni bi bili vsaj državni uradniki in upokojenci, vojni invalidi in vdove v vojni padlih vojakov. — Tak zakon bi ne- štete rodbine državnih uslužbencev rešil popolnega propada. — Tako po- slednja poročila listov.

Iz organizacij.

Društvo davčnih uradnikov, sek- cija Ljubljana ima svoj redni letni občni zbor nepreklicno v nedeljo, dne 7. aprila t. l. ob 10. uri dopoldne v hotelu »Savinja« v Laškem. Dnevni red je isti kakor je bil objavljen v 7. številki »Našega Glas« z dnem 1. marca 1929.

Društvo upokojenih javnih nameščencev za Slovenijo ima svoj letošnji redni občni zbor v nedeljo, dne 24. t. m. ob 10. uri dopoldne v salonu restavracije pri »Mraku« na Rimski cesti. (Važna poročila in volitev no- vega odbora!)

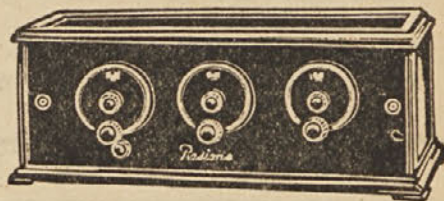
Nabavljalna zadruga v Kranju je napovedala redni občni zbor za ne- deljo, dne 17. t. m. Obvestilo oziroma poziv na udeležbo je za 8. številko na- šega lista prispel prekasno, tako da ga žal ni bilo več mogoče pravočasno objaviti. — Prosimo ob tej priliki vse organizacije, da pošiljajo svoja ob- vestila uredništvu tako pravočasno, da jih urednik prejme vsaj teden dni pred datumom izida lista. Redakcija lista mora biti namreč iz tehničnih razlogov že 3—4 dni pred datumom izida zaključena.

Statistika.

Naša državna statistika. Vlada pripravlja moderen zakon o ureditvi statistične službe v državi. Doslej se je ta panoga, ki je neobhodno potrebna pri najrazličnejših granah državne uprave (da omenimo le trgovinsko, carinsko, prometno, higijensko, občo socialno-skrbstveno službo) pri nas zanemarjala. Škoda, ki jo je celokup- nost trpela zaradi neurejene statisti- ke, je neprecenljiva. To se je najbolj očitno pokazalo pri sklepanju trgovin- skih pogodb, pri pogajanjih za zuna- nja posojila itd., kjer naši delegati niso bili nikdar zanesljivo informirani o dejanskem položaju, kakor ga točna statistika pregledno izkazuje. — Po novem zakonu bodo morala vsa mini- strstva in sploh vse drž. ustanove ob- vezno pošiljati poročila o vsem svo- jem poslovanju centralnemu statistič-

Radijski aparat

je postal danes že kulturna potreba vsakega inteligenta. Ko pride utrujen iz pi- sarne, ga že čaka doma, da ga razvedri z lepo glasbo, petjem ali predavanjem.



Najboljše in najcenejše aparate, se- stavne dele in vsa navodila Vam da **Radijska postaja Ljubljana** Miklošičeva cesta 5 Telefon 3190

Plačila tudi na obroke!

nemu uradu, ki bo podatke zbiral, sortiral in urejene objavljaj. Zaupanje v točnost in zanesljivost drž. uprave se bo znatno ojačilo. — Kakor čuje- mo je ministrstvo za socialno politiko povabilo iz inozemstva k sodelovanju odličnega strokovnjaka evropskega slovesa, slovenskega rojaka univerz. profesorja dr. Žižeka.

Statistika prebivalstva Jugoslavije. Beograjski geograf V. Marinković je sestavil statistiko Jugoslavije, iz ka- tere posnemamo nekatere podatke. Prebivalcev ima Jugoslavija 12.017.323. Od teh je 49% moških in 51% žensk. Na kvadratni km odpade 483 prebi- valcev. Slovenija ima 1.056.464 prebi- valcev. Hrvatska in Slavonija 2.739.593, Vojvodina 1.380.413, Bosna in Herce- govina 1.889.929, Moravska, severna ali stara Srbija 2.655.078, Dalmacija 621.429, Črna gora 199.857, Vardarska (južna) Srbija 1.474.560. Pravoslavni- je 5.602.226, katoličani 4.735.154, mu- slimanov 1.337.687, protestantov 216.847, grko-katolikov 41.597, židov 64.159, drugih veroizpovedanj 19.652.

Naš izvoz v l. 1928. Naš izvoz je meseca decembra lani znašal 348.000 ton v vrednosti 570 milijonov dinar- jev. V primeru z izvozom v mesecu decembru l. 1927. je izvoz meseca de- cembra l. 1928. nekoliko narastel, in sicer po količini 60 tisoč ton ali 21 od- stotkov, po vrednosti pa za 50 mili- jonov Din ali 7-7 odst. Celokupni iz- voz v preteklem letu je znašal 4.527.000 ton v vrednosti 6445 milijo- nov Din napram 4.251.000 tonam v vrednosti 6400 milijonov Din v letu 1927. Kakor je iz navedenega razvid- no, se je naš skupni izvoz lani na- pram l. 1927. povečal po tonaži in po vrednosti, čeprav je še v polletju močno zaostajal. Po tonaži se je po- večal za 275.000 ton (6-2 odst.), po vrednosti pa za 44-6 milijona Din. — Kakor pričajo navedene številke, ni prav nobenega dvoma, da se naša tr- govinska bilanca še izdatno izboljša, čim se uredi trgovinski odnosi z inozemstvom in se temeljito reorga- nizira naš prometni sistem.

Zase dela, kdor dela za »Naš Glas«. Širite ga, naročajte ga, podpi- rajte ga!

C. J. HAMANN
Ljubljana

Vam nudi najsolidnejši vir nakupa perila, opreme nevest, novorojenčkov, perja in modnih potrebščin. - Predtiskarija modernih ročnih del.

Nogavice, žepne robce, dišeča mila, kravate, rokavice, vezene, čipke, razni trakovi, sukanec, gumbi, potrebščine za šivilje, tapetnike in kro- jače v največji izbi samo pri
JOSIP PETELINC, Ljubljana
(blizu Prešernovega spomenika) ob vodi

Najbolj času primerna darila si nabavite
v konfekciji **'DERENDA'**
LJUBLJANA, nasproti dram. gledališča

V veliki izbi se Vam nudijo vsa oblačila za moške, fante in dečke, osobito zimske suknje, kratke in dolge obleke za šolarje i. t. d. po brezkonkurenčnih cenah!

CVETLIČARNA pod TRANČO
ANTON BAJEC
LJUBLJANA

Vrtnarija: Tržaška cesta 34
TELEFON INTERURBAN 32-22

Priporočamo trdko
M. Tičar, Ljubljana
za nakup vseh pisarniških in šolskih potrebščin.

PARNA PEKARNA

JEAN SCHREY NASL.

JAKOB KAVČIČ

VEČKRAT NA DAN SVEŽE PRIZNANO
NAJBOLJŠE VSAKOVRSNO PECIVO

PARNA PEKARNA

FRANC DOLINAR

LJUBLJANA

PRED ŠKOFIJO 11 — POLJANSKA C. 19

najtopleje priporoča svojim cenj. odjemalcem večkrat dnevno prvovrstno sveže pecivo in različne vrste slaščic

Špecerijska in delikatesna trgovina

GRADNIK IN DRUG

LJUBLJANA

Poljanska cesta 7

nudi vsakovrstne

VELIKONOČNE ŠUNKE

Priporoča se

I. ČERNE

Ljubljana, Dunajska cesta 28

Zaloga pohištva in tapetništvo.

Telefonska štev. 2412 Štev. pošt. hran. 11.165

Vzajemna posojilnica v Ljubljani

r. z. z. o. z.

Miklošičeva cesta 7

v lastni palači dovoljuje pod ugodnimi pogoji vsakovrstne kredite in posojila državnim uslužbencem proti poroštvu, zasnambi na prejemke, zastavi življenjskih polic in vrednostnih listin ter vknjižbi na posestva. Odplačilo v mesečnih obrokih. Uradne ure od 8.—2.

Ivan Perdan nasl., Ljubljana

Veletrgovina kolonijalnega in špecerijskega blaga.

Glavni založnik Ciril in Metodovih vžigalic.

Najnižje dnevne cene! Postrežba točna in solidna.

Modno blago, perilo in potrebščine za šivilje in krojače priporoča trdka

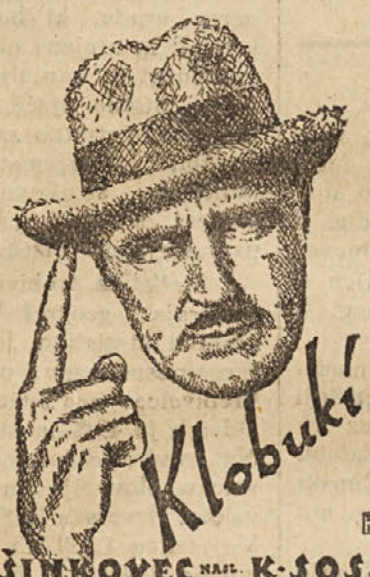
A. PERSCHE

LJUBLJANA, Pred škofijo 21.

TOVARNA POHIŠTVA

I. I. NAGLAS, Turjaški trg št. 6

priporoča svojo veliko zalogo vsakovrstnega pohištva po najnižjih cenah



Klobuki

A. ŠINKOVEC nasl. K. SOŠ

LJUBLJANA MESTNI TRG

L. Mikuš

Ljubljana, Mestni trg 15

priporoča svojo zalogo

dežnikov ter sprehajalnih palic

Popravila se izvršujejo točno in solidno

Hotel TRATNIK

Ljubljana, Sv. Petra cesta 25

priporoča lepe zračne sobe.

Tovariši! Kupujte svoje potrebščine le pri trdkah in obiskujte le lokale, ki inserirajo v „Našem Glasu“.

KDOR PODPIRA NAS, TEGA PODPIRAJMO MI!

Kr. dvorni dobavitelj

ANTON VERBIČ, Ljubljana

Delikatese Špecerija

Solidna postrežba, zmerne cene.

Veletrgovina

A. ŠARABON

V LJUBLJANI

priporoča špecerijsko blago, raznovrstno žganje, moko in deželne pridelke. Raznovrstno rudninsko vodo.



Pisalni stroj „IDEAL“ modela D najmodernejša konstrukcija

THE REX Co.

Ljubljana, Gradišče 10

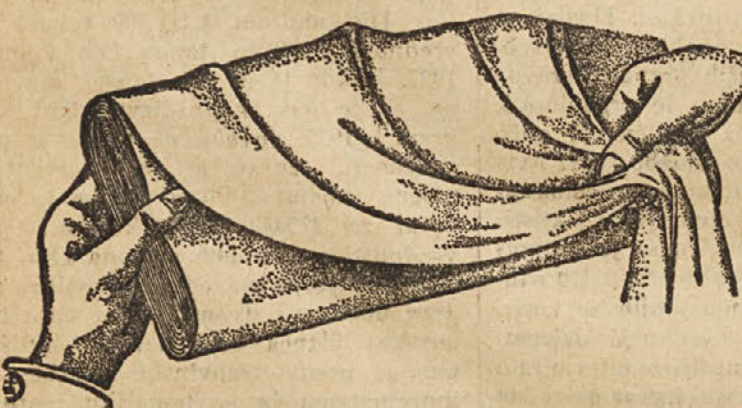
Restavracija

IGNACIJ BANKO

Ljubljana, Kette Murnova ulica št. 3

priporoča gg. drž. uradnikom dobro postrežbo v kvaliteti pijač in hrane.

A. & E. Skabernè, Ljubljana



Velika izbira češkega in angleškega sukna.

Priporoča se cenj. občinstvu

špecerijska trgovina

LESKOVIC & MEDEN

Ljubljana, Jurčičev trg 1



Nabiralne pole!

Tovariši, ki ste jih dobili, poslužite se jih takoj, nabirajte nove naročnike in vrnite pole čimpreje upravi.

PRIPOROČA SE VAM PRI NABAVI

RADIOAPARATOV

ali

RADIOPOTREBŠČIN

trdka

RADIOVAL

SPECIJALNA RADIO TRGOVINA

Generalno zastopstvo za Jugoslavijo

LOEWE-RADIO, BERLIN

LJUBLJANA

DALMATINOVA UL. 13 - Telefon 33-63

Tovariši!

Že stanovska zavednost velepa, da podpiramo pri nabavah svojih potrebščin v prvi vrsti svoje lastne ustanove. Veliko bolj pa smo v svojem interesu dolžni to storiti tedaj, ako nam nudijo te ustanove večje ugodnosti in večje koristi kot tuje. Ena izmed takih ustanov je naša

Najboljše blago!

Najnižje cene!

Nabavljalna zadruga državnih nameštencev v Ljubljani, Vodnikov trg 5.

Ona nam nudi banaško moko, sladkor, kavo, olje, mast, sploh vse špecerijsko in kolonijalno blago najfinišne vrste po najnižjih cenah, ki so mogoče. Velika izbira dežnikov, predpražnikov in najfinjših in najtrpežnejših čevljev lastnega izdelka. V zalogi najfinjši šifon, platno in srajce za gospode po najnižjih cenah.

Drva in premog vsak čas na razpolago. Dostavlja se blago na dom in dovoljujejo se olajšave pri plačilu. Zadovoljiti svoje člane je te zadruge najvišji cilj. Da je blizu tega cilja, dokazujejo stalni in dnevno novo pristopajoči člani-odjemalci.

Tovariši! Tovarišice! Pristopite k tej zadrugi in kupujte v njej!

Kdor kupuje v svoji zadrugi, kupuje pri sebi!

Najboljša dobavljalnica

DRAGO SCHWAB V LJUBLJANI, DVORNI TRG

državnim nameščencem, ki ne gleda toliko na svoj lasten dobiček kakor na zadovoljstvo drž. nameščencev je manufakturna, modna in konfekcijska trgovina

Ena prvih trdk je, ki je nudila drž. nameščencem svoje izborne konfekcijske izdelke, perilo, angleška in češka sukna za obleke ter svojo veliko izbiro modnih potrebščin proti primernim odplačilom, ne da bi zaradi tega prodajno ceno zvišala. Prav zaradi te kulantnosti si je obdržala veliko število drž. nameščencev za svoje stalne odjemalce, katerim se pridružujejo vedno novi. Za bodočo pomlad je uvozila iz angleške in češke moderne vzorce blaga za obleke, in to po tako nizkih cenah, da bo vsakdo takoj uvidel, da drugje ne bo mogoče ceneje kupovati obleke ali pa blaga za obleke. Izgotovila bo tudi krasne moderne pomladanske damske plašče iz kacha sukna — apartne vzorce, dalje moške površnike, raglane, ulstre in zadnjo novost Trenchcoats plašče itd., kar vse se bo lahko dobilo na odplačilo po prav nizkih cenah.

Priporočamo vsem, da se ob nakupu oblačil napotijo k trdku Drago Schwab v Ljubljani, ki uživa najboljši sloves zaradi svojih solidnih cen in postrežbe ter je izbira toliko, da mora vsakdo izbrati si ustrezaajoče. — Priporočamo modni salon za gospode in dame (za dame samo plašče in kostume), ki je salon prvih v Sloveniji.